

VĚTRNÍK

Ročník L.

Středa 16. října 2019

číslo 6.

Ještě, ještě, ještě, ještě jednou... prosím...

Včerejší poledne bylo pro přehlídku velmi významné. Lámala se totiž v půli. Evidentně se však 50. ročník nechce své vlády jen tak lehce vzdát, proto snahám ředitelky Svatky Hejralové o zlomení značně odolávala.

Symbol zlomení přehlídky, kus dřeva, tentokrát přinesla Hanka Dohnalová z Josefova Dolu. „Zbylo nám doma pár letků do plotu, tak jsem si říkala, že jednu mohu postrádat,“ dělá Hanka. Laťka byla vyzdobená nápisy, ohlazená a silná minimálně dva centimetry. „To se nařízne, to půjde,“ ujistila všechny Hanka.

Nařízlo se to a moc to nešlo. Svatka na laťku hupla a nic. Tak ještě jednou. Nic. Vystoupila na laťku a skákala držíce se dvou silných mužů. „Ještě, ještě, ještě,“ skandovalo auditorium U Padesátnice. Konečně laťka povolila. A tak je přehlídka zlomená a už prožíváme její druhou půli. (jn)

dnes		
kdy	co	kde
9:00	Víme, jak je důležité mítí Filipa	velký sál
9:00	Zákupy	
9:00		
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Vamberk	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	Videokavárna	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Zákupy	před divadlem
17:00	Videokavárna	malý sál
20:00	Víme, jak je důležité mítí Filipa	velký sál
20:30	Zákupy	
21:00		
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	Bowling bar

Recenze: Lenka Lázňovská

Marc Camoletti: Létající snoubenky

DS Zdobničan Vamberk

Zdobničan se představil na KDP potřetí ve své novodobé historii (Rozmarný duch a Turecká kavárna). První představení se ve Vamberku odehrálo už v roce 1813 a tradice říká, že v celé historii převažovaly komedie. Protože se tradice mají ctít, přivezli tentokrát pro změnu zase komedii. Hra francouzského komediografa italského původu Létající snoubenky (hraje se ještě pod dalšími názvy) byla dokonce v r. 1991 zapísána do Guinnessovy knihy rekordů jako nejhranější titul na světě. Od svého vzniku v 60. letech minulého století ušla dlouhou cestu včetně Česka, kde ji hrály a hrají mnohé profesionální i amatérské scény.

Žánrově je hra bulvární zápletkovou komedií. Základní zápletkou je polygamické jednání Bernarda, který si své milenky vybírá zásadně z leteckých společností, ony se střídají podle letových řádů. „Dvě by bylo málo, více by bylo únavné, tři jsou ideální,“ říká hlavní postava. To funguje až do chvíle, kdy bouře nad Atlantikem a zpoždění linek nemůže nevyvolat katastrofu. Pokud vám to něco připomíná, nemýlíte se: Cooneyho Jedna plus jedna rovná se tři, což je brilantně napsaná, byť později, komedie, která je však na rozdíl od Létajících snoubenek čistou situační komedií. Snoubenky staví spíše na konverzačním humoru, což odpovídá době svého vzniku i tradici francouzské komedie. S Cooneyem

Snoubenky spojuje také to, že všichni lžou a něco předstírají. Camoletti použil také jako komického prvku něco, co by dalo pojmenovat jako stereotypy vnímání národní povahy. Letuška Jacqueline je Francouzka, které jde jen o vdavky, Judita je Němka, která poslouchá Wagnera a je připravena přit se o to, že Německo je také velmoc. Američanka Jane si chce jen užít před tím, než si najde bohatého Američana, který bude říkat pouze yes, a vdá se za něj, neboť v Americe mužům vládnou ženy. Podobně jako v Jedna plus jedna má Bernard kamaráda Roberta, který ho přijde navštívit ve správnou dobu. Další postavou je služka Berta, kterou vlastně docela baví, jak se její zaměstnavatel topí v problémech, které si sám natropil, pak ji to bavit přestane a pod pohrůžkou, že odejde, vytríská větší gázi. Je tedy zřejmé, že hra o šesti postavách, z toho jsou čtyři ženy, je hodně výhodná a není divu, že se stále hraje, byť je docela vousatá.

Základem dobré komedie je správné typové obsazení. Obě hlavní mužské figury by měly být spíše vrstevníci, což se Vambe-

reckým úplně nepodařilo. Robert Oldřicha Plašila a Bernard Petra Barvínka vrstevníci nejsou. Dámské obsazení funguje – éterická Francouzka (Radka Barvínková), rázná a suchá Američanka (Slávka Kašparová) a trochu buchtá Němka (Lucie Lukešová). Režisérka Alena Joachimsthalerová si zároveň stříhla roli služky.

Konverzační komedie je sice postavena na slovech, avšak aby fungovala, musí jednotlivé postavy na sebe reagovat a musí divá-

kovi dopřát možnost vidět proces řešení jednotlivých situací. Robert pana Plašila to valí jako bystrinu, ihned ví, jak má reagovat a nedává najevo překvapení, že první vytáčka funguje. Jeho herectví je ostře stylizované, avšak se špatným timingem. Bernard Petra Barvínka nějak na jevišti funguje a snad se ani o herectví nepokouší. Oba bůhvíproč se celou první polovinu inscenace doslova bezcílně potulují po jevišti s rukama v kapsách. Jednotlivé sekvence vůbec nepointují, přestože na sebe musí navazovat. Totéž platí i o snoubenkách. Občas se o komentář k situacím pokouší služka. Mi-

lan Schejbal nazval herecký styl jako popisně ilustrativní herectví. Zdá se mi to přesné, tak jsem to použila. Nefunguje ani humor vložený do různonárodních snoubenek. Bernard by se ke každé měl chovat jinak, protože každá je jiná a má rozdílnou motivaci. Výstup Jane, v němž objasňuje svůj americký názor na muže a manželství je přetažený jak v délce, tak v hereckých prostředcích. Režie málo využívá klasických divadelních principů, jako je např. rozdílné řešení stejných situací (např. letecké tašky konkurenčních společností, které letušky nacházejí na

různých místech).

Řekněme si, že komedie není žádný skvostem, má např. několik konců. Jednoznačným koncem je prohlášení Berty, že zůstává. Ostatní už to zbytečně rozmělnují. Takže je otázkou, zda její nastudování má opravdu všechny předpoklady přinést souboru úspěch. To zdaleka neplatí pouze pro Zdobničan.

KDP mladým

DS Zdobničan Vamberk přivezl do Vysokého inscenaci Léta-jící snoubenky. Je to poslední hra, kterou máme tu čest okomentovat pohledem „mladší divácké vrstvy“. Náš „spolek antipuntičkářů“ se jednotně shodl na výborně zvoleném žánru inscenace, což hercům velice sedlo.

Chceme vypíchnout skvěle herecké výkony protagonistů Roberta a Berty, avšak měli jsme velké problémy s podobnými jmény. Oceňujeme scénografii – realistické kulisy a kostýmy.

Při rozboru hry jsme přišli na spoustu diskutabilních otázek. Ptali jsme se sami sebe, proč jsou postavy letušek v této inscenaci tak jednoduché a hloupé.

Rozhodopádně jsme se shodli, že tento kus DS Zdobničan má velký komický potenciál, který by mohl být podpořen škrty v první části. Dovolili jsme si očekávat, že Bernard dostane „přes hubu“, což se nestalo. Doteď, 0:22 hodin, si myslíme, že je to škoda.

Půdičkáři

Je naprosto pochopitelná snaha vambereckého souboru potěšit publikum, proto si zvolili víceméně osvědčený text. Jsme toho názoru, že se souboru nepodařilo stanovit žánr, takže komedie postavená převážně na slovním humoru byla brána jako střeštěná situační komedie. Tím se zdůraznily pochybnosti nad typovým obsazením. Účelné řešení kostýmů nedávalo možnost jemnější práce s charakteristikou postav. Přes všechny naše výhrady uznáváme, že u publika vládla dobrá nálada.

Seminář KDP mladým (antipuntičkářů) končí

Seminář KDP mladým je neodmyslitelnou součástí naší přehlídky. Každý rok se sejde skupinka mladých lidí, aby společně s lektorem debatovali nad shlédnutými divadly a přiučili se něčemu novému v oblasti dramatické výchovy. Letos těmito „mladými“ byly Aneta Patočková, Michaela Vojtíšková, Tereza Šupová a Magdalena Šlaufová. Dámy doplnili Jan Bartoň, Matyáš Vízner, Michal Stránský a Jan Kořátko. Jejich lektory potom byli Jan Hejral, Hanka Marvanová a Petr Theodor Piderman.

Do semináře šli tak trochu naslepo. Ve škole moc informací nedostali, ale jak sami řekli, chtěli zkusit něco nového. Honzové a Majda už se seminářem zkušenosti měli, ale nováčci si chtěli vyzkoušet, jaké to je debatovat o divadle, jelikož byli doposud pouze pasivními diváky. Nejtěžší pro ně při hodnocení bylo charakterizovat celé divadlo, najít, o čem hra byla. Jako amatéři (jak se nazvali) měli posléze i strach přednést kritiku, pozitivní i negativní, hercům, kteří se divadlu věnují několikánásobně déle. Když jsem se jich záludně zeptala, který z lektorů byl nejlepší, lišácky a s úsměvem mi řekli, že mají zakázáno říkat špatné názory.

Celý seminář se ale dostal ke svému konci a v úterý byla v DM k vidění jeho závěrečná prezentace v podobě krátkého vystoupení. Od lektora „Píďi“ dostali dva tex-

ty, poezii a úryvek dramatu, které měli různě zpracovat. Popasovali se s tím dobře a výsledek byl velmi pěkný.

Všichni se v závěru shodli na

tom, že jim čas na přehlídce přinesl mnoho nových zkušeností a příští rok se jí chtějí účastnit zase.

(eli)

KDP mladým se loučí

V pátek jsme sem nastoupili, tak jsme se tu seznámili a shlédli pár inscenací, poctěni jsme vaší prací. Každý večer do půlnoci přemýšleli do tmy tmoucí nad nejlepší formulací. I když nejsme kdovíjací, zažili jsme srandy kopec, zamrzel nás náhlý konec. Lektorům moc děkujeme, příště zase přijedeme

·
·
·
Chcete nás?

Boleradičti odjeli s bramborákovou skládačkou

Když včera začalo loučení s Boleradickými, všiml si Honza Hejral, že jeho strýci Josefovi poněkud zhrubl a na nižší úroveň klesl hlas. Důvodem snížené tóniny a opuchlých prstů bylo noční jamování s Martinem Písaříkem v Bowling baru.

Kromě Pepy se loučil také Jaroslav Vondruška, který režisérce Ivě Kahounové předal záznam toho, co herci konali na vysokém jevišti. Škoda pro média je, že záznam není pořízený také z nočního konání v místním baru. Srdce bulvárního novináře zaplesá vždy, když se hostes či hosteska rozhodne poodhalit roušku tajemství pobytu souboru ve Vysokém. A záznam to by byl hotový dar.

Ovšem v tomto případě se karty trochu otočily. Hosteska Pavla totiž praskala hlavně sama na sebe. „Bylo to společenství krásné a náročné. Zvláště rodinné vztahy jsou v tomto souboru zajímavé,“ řekla o Boleradických Pavla, která předávala květinový odpustek režisérce Ivě Kahounové, jelikož si spletla Ivina syna s hereckým kolegou, který je o pouhých pět let mladší než Iva.

Ale dárek přinesla Pavla i celému souboru z jižní Moravy. „Protože včera byly takové zmatky

kolem oběda, slíbila jsem vám, že když mi pomůžete vybrat brambory z pole, udělám vám sejkory na usmířenou. Snahu jsem měla, ale čas ne. Proto vám ty sejkory přináším trochu v rozkladu. To znamená, že v

tašce jsou brambory, česnek, majoránka, vejce a hladká mouka. Jak s tím naložíte, je na vás,“ rozloučila se s DS Bratří Mrštíků hosteska Pavla.

(jn)

Vobskočácké hodnocení

Den čtvrtý

Divadelní soubor bratří Mrštíků Boleradice obdržel cenu za opravdu strhující, detektivní příběh. Sluší se také poděkovat za velmi dobré občerstvení při vítání. Soubor je velmi početný, tudíž se těžko volí typ ocenění. Zvolili jsme pro šest nejlepších výkonů na jevišti cenu obsahující šest pohárů a půllitrů na pivo. Předání ceny bude v sobotu po Sejkoráku. Standa Mareš.

Porotci Vobskočáku si nenechali ujít ani pohádku O Budulínkovi. Soubor Divadlo Kapsa Andělská hora obdržela po představení cenu v podobě sady šicích potřeb pro tvorbu krojů. Cenu jim předal prezident Vobskočáku Stanislav Mareš.

Jak se žije na přehlídce

Ve středu 16. října se bude pro velký zájem od 17 hodin opakovat program nedělního Bio Krakonoš. Na programu tedy bude aktuální film o Krakonošově divadelním podzimu, který sbíral materiál v letech 2013-2018. Příležitost pro všechny, kdo v neděli promítání zmeškali.

NEVÁHEJTE A PŘIJĎTE,
ZAČÍNÁME V 17 HODIN
V HOSPŮDCE U PADESÁTNICE.

(red)

Tzv. malé chvíle

*Jsou chvíle velké – velké události,
o nichž by každý všechno vědět měl.*

*A kdybys jen tak po ulici šel
zdráv, oslav, jásání je všude dost.*

*Jsou velké chvíle – když narodí se děcko,
kluk složí maturu – holka je v jiném stavu.
A chvíle tak velké, že přinášejí slávu,
nebo též takové, které přehluší všecko.*

*A pak – jsou malinké – když náhle potkáš lidi,
u kterých těžko hledáš příjmení,
zdraví tě vesele – ty čekáš znamení,
bys poznal je, neb čas ten paměť sídí.*

*A chvílku – vteřinu – máš třeba pěknou roli,
ona se zadaří a v sále potlesk zazní.
Takových známe dost – my divadelní blázni -
a tyhle chvílečky jsou vlastně jakous solí.*

*Netřeba Hamletem být na minut stovku
či Husem, Lakomcem, Cyranem – my to víme.
Stačí, když sladkou chvílí úspěchu zachytíme.
A můžem hrát Ze života hmyzu krovku.*

*Tož, milí přátelé – mé divadelní lásky!
Ty velké chvíle svět ať oslavuje.
Pro nás ta maličká, sladká chvílka tu je,
byť je tam osmnáct, či nemáme již vlásky.*

Jiří Hlávka

Nákupy suvenýrů

Už jste trochu odlehčili peněženkám třeba při předávání občerstvení v horním krámku v divadle Krakonoš? Že ne? Tak ale honem. Letos tu nabízí originální šperky z drobných korálků, drátků i kamenů, náušnice s ověsy firmy Swarovski, oleje vonné a do koupele, mýdla, vůni do skříní, medovinu. A novinku letošního ročníku, a to jsou omalovánky Vysokého nad Jizerou, které můžete poslat také jako pohlednici. Ale nákupy neodkládejte, zásoby se tenčí.

(jn)

Koleje nemáme, ale letecká doprava funguje

V úterý jsme před Krakonošem přivítali divadelní (letecký) soubor z Vamberka. DS Zdobničan do Vysokého zavítal potřetí a letos přistál s komedií *Létající snoubenky*.

Jedním z těch, kteří divadelníky vítali, byl člen STDK Jan Pohanka, který si s sebou přivedl i pilota Aleše Hejrala a leteckého dispečera Pepu Škodu. Ti hlídali výskyt turbulencí a starali se o bezpečnost letového provozu během celé návštěvy souboru. Vamberečtí nechtěli přiletět s prázdnou a Svatce Hejralové předali tradiční Vambereckou krajku.

(eli)

DOŠLO DO REDAKCE

Proč hrát divadlo...

Při pohledu na krásná videa Mirka Šaldy mě, a ne jenom mě, vždy ukápnou pár slz. Proč? Videá prezentovaná na letošní jubilejní přehlídce nám připomínají, proč je divadlo tak důležité. Už jen proto, že se každý rok v říjnu sejde neuvěřitelná parta lidí, kteří připraví nezapomenutelné zážitky při dobrém moku s dobrými lidmi v rodinné atmosféře. Pro dobré divadlo, ale i pro tu atmosféru je důležité držet přehlídkovou tradici i nadále, jelikož láska a přátelství vítězí vždy nad závistí.

Karel Bárta ml.

VOBSKOČÁK

připravil u příležitosti svého kulatého 39. výročí představení s názvem
MOŽNÁ PŘIJDE I KRAKONOŠ,

což bude zcela jistě, až přijde!

Konati se bude ve čtvrtek ve 23 hodin (spíše plus než minus).

Přijďte, neberte s sebou nepoužitelnou zeleninu. Povolena je pouze dobrá nálada.

Jsme s vámi rády, ale útulek nenabízíme

Informační středisko Krakonošova divadelního podzimu sídlí v místní městské knihovně. Najdete ho tam už pěknou řádku let. Dostanete zde informace o možnostech ubytování, vyzvednout si zde můžete vstupenky nebo se zeptat na program. Lidé však přichází i s jinými požadavky.

Právě informace o programu hledala jistá paní učitelka, která se zeptala, co se hraje v pátek. „Zločin na Lipnici aneb Dacula je zpět,“ zněla okamžitá odpověď knihovnice Evy. „A co myslíte, které je lepší?“ otázala se paní učitelka.

Vím, vypadá to jako lehce nahlouplý vtíp, leč život vymýšlí různé, i ty nejobanálnější situace. To, že si v knihovně návštěvníci KDP odkládají různá zavazadla, na to si knihovnice zvykly. Dokonce tu poskytly i azyl člověku v nouzi.

Avšak nenadálou péčí byly knihovnice nucené poskytnout v neděli. Uměnímilovní návštěvníci si před vyzvednutím vstupenek nejprve do knihovny šalamounsky zavolali, zda by tam mohli přes představení zanechat malého psíka. „Představila jsem si nějaké gaučové plemeno, tak jsem souhlasila,“ pravila Eva. Jaké však bylo její překvapení, když majitelé „psíka“ stáli ve dveřích.

Ne, že by zvířátko dosahovalo nějakých obludných rozměrů, i když malé úplně nebylo. Avšak právě nevonělo, chrochtalo, prskalo, štěkalo a vrčelo. Což nejsou vlastnosti do knihovny úplně ideální, jak asi chápete.

A tak pracovnice přehlídkové-

ho informačního střediska vzka-
zují: „Vážení návštěvníci, velmi rádi vás vždy vidíme. Rády s vámi pohovoříme a zjistíme všechny dostupné informace. Rády výjimečně vypomůžeme, pokud už nemáte azyl, ale máte ještě vstupenku na představení a

potřebujete odložit zavazadlo. Ale nenuťte nás, abychom z regálů zřizovali kotce a otírali psí sliny ze stránek našich svazků. Ty knihy si to nezaslouží,“ děkují všem za pochopení dámy z přehlídkového íčka.

(jn)

O nezastavitelném vývoji

Málokdo si dnes představí, jaké byly začátky divadelní přehlídky. Přeci jen je to již padesát let a jak řekl jeden návštěvník: „je vás požehnaně, ale nejstarší je tu ta přehlídka.“ Tím samozřejmě mnohým imponoval, jiní to brali jako ironii. Celou tu dobu ale bylo zapotřebí zajistit chod inscenací, divadla i informací. A ano, před padesáti lety to bylo všechno úplně jinak.

Například zázemí techniků bylo...vlastně nebylo. Jen několik pamětníků může vzpomenout, že na začátku nebyly světelné portály, výkonná zvuková aparatura, světelný pult, režie, dokonce ani redakce deníku Větrník. Tedy, všechno bylo, ale jiné.

Světelný pult nebyl digitální, ovládaný protokolem DMX512. Byl stavidlový, ovládaný „lodním kormidlem“. Paměť světelných scén nebyla SD karta velikosti hranaté dvacetikoruny, ale tranzistorový obvod. Větrník se netisknul stisknutím tlačítka na počítači, ale točením nabarveného válce.

Můžeme říci, že díky přehlídkám se daří zvyšovat komfort. Již v roce 1974, během páté přehlídky, původní elektrifikované ovládání světél vyhořelo a soubor z

Spolek Techniků Divadla Krakonoš

Újezdu u Brna poskytl náhradní regulátor, který dnes neslouží ani v loutkovém divadle. V následujících letech byla rozšířena lávka vedoucí z půdičky na jeviště. Dva roky nato byl stavidlový pult přemístěn právě na ni. A roku 1979 a kolem desáté přehlídky mohl být staronový elektronkový zvukový pult z Národního divadla umístěn hned vedle. Ve spolupráci s jevištním mistrem Národního divadla Pavlem Horou, který si Vysocké velmi oblíbil, došlo k vybavení divadla Krakonoš novými reproduktory a reflektory. Mistr Hora dokonce

navrhl řešení portálů a lávky včetně sufit. O dalších pět let později byl pult vyměněn za menší a spolehlivější. Elektronkové konce ale byly stejné – psali jsme o nich v minulém čísle.

V následujícím roce byly provedeny významné stavební práce, kdy byla lávka přebudována na kabinu a sklad s regály, kde se občas spalo, na průchozí dílnu.

A i dnes se vyvíjíme dál. Jen během posledního roku proběhlo na budově a okolí množství úprav, o nichž je výstava na půdičce divadla Krakonoš. A v současnosti je divadlo vybaveno základním počtem LED technologie a na zkoušku zapůjčeným profesionálním světelným pultem, který technici využívají k získávání dalších zkušeností. Vývoj je totiž nezastavitelný.

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

Vysoká
pražítina kávy
www.kafujeme.cz
tel. 602 478 205

Liberec
Český rozhlas

noabe

BZ BROKER
COMPANY

NAEM

EPRONA

GMS
TRANS s.r.o.

t-base.cz

ColroSys
COMPUTER - PROGRAM - SYSTÉM

Neodbytné zvonění

Asi důvěrně znáte podobnou situaci. Ztemnělé a naprosto tiché hlediště protne náhle ostré zvonění, které postupně sílí. Majitel přístroje nechce být přistižen, proto se snaží zvuk zadusit. Tak jako paní při pondělním večerním představení. Telefon zabalila do šály. Zvonil. Do sukně, svetru... ale ten převít řval čím dál víc.

A proto - vážení diváci, nezapomeňte si před začátkem představení vypnout své telefony.

(frk)

Jsi dekorovaný a jsi náš

Nový člen STDK je nyní Martin, přezdívaný Neodjel. „Tolik let práce mě to stálo,“ prohlásil přešťastný nový člen STDK a zcela dojatý se vrhl svému dekoratérovi Karlovi kolem krku.

Členstvo STDK se k tomuto činu rozhodlo poté, co Martin P. zachovává neochvějnou věrnost a přízeň vysoké divadelní přehlídce. „Jezdíš sem téměř pravidelně už deset let, máš kvůli nám problémy s manželkou, proto si člen-

ství opravdu zasloužíš,“ přivítal do řad techniků divadla Krakonoš novice majestátní Karel.

(frk)

Noční serenáda

Nejmenovaný porotce nevěděl, jak se dostat v noci do své postele v penziónu neb si zapomněl klíče. Jeho žena ještě svítila, a tak mu hlavní vchod otevřel kolega, další nejmenovaný porotce, aby nemusel pod oknem zpívat a namáhat své hlasivky prosební serenádou. Evička sice svítila, ale už spala, v domnění, že si manžel alespoň užije hezký večer s přáteli a hlavně přítelkyněmi z divadla. Chudák manžel se ale tím pádem dostal včas domů, vklouzl pod peřinku a... (kol)

Tyve třikrát denně

Hovoří spolu dva nadějní, perspektivní režiséři, toho času žijící na Moravě, při obědě na půdě divadla Krakonoš.

R1: „Teda tady žijou hrozně hodný lidi, vid’.“

R2: „Tyve, to teda jo.“

R1: „A je to tady takový v klidu.“

R2: „No a jak tu vařej.“

R1: „Tyve, to je fakt. Doma pomalu nevím, jak jídlo vypadá.“

R2: „Vid’, vstaneš, snídáš, seminář a už zase jíš.“

R1: „Tyve, žrádlo třikrát denně, taky to neznám.“

(frk)

Staronovým předsedou SČDO je Pepa Hejral

Předposlední zářijovou nedělí proběhla v Kulturním domě v Libici nad Cidlinou 16. svazová konference Svazu českých divadelních ochotníků. Kromě jiného na ní delegáti zvolili nové předsednictvo SČDO, přičemž předsedou zůstal Josef Hejral z Vysokého nad Jizerou, místopředsedou je Jaroslav Vondruška z Libice nad Cidlinou. Svazové konference se konají jednou za pět let.

Na konferenci dorazilo 45 delegátů z oblasti Stře- dočeské, Západočeské, Jizerské, Moravskoslezské, Českého středohoří a z Jižní a Střední Moravy. Pozvání přijali i hosté - Lenka Lázňovská a Michal Drtina z NIPOSU, za Volné sdružení východočeských divadelníků Josef Jan Kopecký, Jan Králík z České obce sokolské, Petra Richter Kohutová zastupovala ADA. Se svým příspěvkem vystoupili ředitelé jednotlivých národních přehlídek, František Tomásek (Kandr-

dásek), Tomáš Hradil (Pohárek), Svatka Hejralová (Krakonošův divadelní podzim), Alena Svobodová (Divadlo jednoho herce) a Pavel Hladík (jednoaktové hry).

„Delegáti odsouhlasili udělit nejvyšší svazové ohodnocení - čestné členství pro Jana Péma, Jiřího M. Šimka, Janu Urbanovou a Jaroslava Vondrušku, a to na základě dlouholeté intenzivní práce pro ochotnické divadlo,“ říká se v oficiálním zápise ze svazové konference SČDO.

Na konferenci se diskutovalo o dalším směřování ochotnického divadla, Lenka Lázňovská vyzvala ke spolupráci všech divadelních spolků a sdružení na širší platformě. Josef Zima z Hronova promítl prezentaci o historii a rekonstrukci Mlýna v Hronově, kde pobývala rodina Čapkova. Právě část zrekonstruovaného mlýna by SČDO v budoucnu mohlo využít pro svou prezentaci.

Letos SČDO slaví 50. výročí založení. Je vyhláškatelem několika národních i oblastních přehlídek, organizuje vzdělávací semináře, kurzy režisérů, poskytuje metodickou pomoc pro pořadatele přehlídek apod.

(red)

Retrobar u Evičky a Ivánka

Přehlídka se přehoupala do druhé poloviny a i naše retro-drinky postupují dál. Jak známo poté, co na obloze objeví ČERVÁNKY, nastává SOUMRAK. Proto na dnešní a zítřejší den jsme si připravili retro-drink SOUMRAK. Motto dalších dvou dní tedy zní: každý pán, panička, somrák dá si náš retro Soumrak.

Přijďte pobejt, vaše kuchyňka.

Větrník, zpravodaj L. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Eliška Bochová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, ilustrace: Petr Kolínský. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

kontakt: vetrnik@kdpvysoke.cz

Náklad 120 ks

Cena 10 Kč

čtvrtek 17. října 2019		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Zákupy	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	Videokavárna	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Dobřichovice	před divadlem
15:30	příjezd Mládí Jablonec nad Ji	
17:00	koncert	kostel
17:30		
18:00	Mládí Jablonec nad Jizerou	
20:00	Je úchvatná	velký sál
20:30		
21:00	Dobřichovice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	Bowling bar